

ՊԵՏՐՈՍ ԴՈՒՐԴՅԱՆ

Չ'նէ պաշտեմ

Ճառագայթի ու վարդի
Փթթումներով վեհապան՝
Ես չը սիրեմ սա դէմքը
Միրոյ ժպտով մը օժած:

Ես չը սիրեմ, երբ կոյսի մ'
Աչերը գիս բուրվառեն՝
Չերթ հուր անպոց գոյգ մը հիւս
Յօնիցը տակ մեղմօրէն:

Գիսաստղի պէս հերարձակ՝
Ես չը սիրեմ սա վրձիտ
Կոյսն, ոյր դէմքէն կը փթթին
Լուսնի դալուկն ու ժրպիտ:

Ես չը սիրեմ՝ հանդիպիմ
Երբ կոյսի մը հեզանագ,
Որ եղեմ մը կը բուրէ,
Կ'վառէ երկինք մը երագ:

Ես չը սիրեմ սա կապոյտ
Չոյգ մ'երկիններն գինովցած,
Ոյր մէկուն մէջ պաշտի նա,

Եւ միւսին մէջ ալ Աստուած:

Ես չը սիրեմ սա օտար
Ժրպիտները յուսաշող,
Որք ծաղիկներ են սուտ սոսկ
Սրտի անդունդը ծածկող:

Ես կը պաշտեմ գ'իմ Պ...
Ինձ կը բաւէ իր սրտին
Մէկ ճառագայթը միայն,
Եւ մէկ վարդն իր ժրպիտին:

Թէեւ սեւ աչքն հեղեղեն
Անթիւ աստեղց միշտ բոյլեր՝
Իր սեւ յօնից շուքին տակ՝
Չորս ութ օրն է Նա գրծեր:

Լուսինը ո՛չ ներա վարդն,
Եւ ոչ ալ վարդը ունի
Ճառագայթումը ներա,
Ճառագայթո՛ւմ սիրողի:

Ես դողդողամ իր վըրայ,
Նէ իմ վըրայ գորովի,
Իսկ թէ մոռնա՛յ գ'իս օր մը...
Ա՛հ, այն օրը քա՛ր կտրի...:

1871
